

Sygn. akt VI U 85/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2021 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: sędzia Iwona Krawczyk

Protokolant: Dominik Piotrowski

po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 2021 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy K. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o zasiłek chorobowy, zasiłek macierzyński

w związku z odwołaniem od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 26 stycznia 2021 roku znak: (...) i z dnia 27 stycznia 2021 roku znak: (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 26 stycznia 2021 roku znak: (...) w ten sposób, że przyznaje K. S. prawo do zasiłku macierzyńskiego za okres od 12 grudnia 2020 roku do 10 grudnia 2021 roku;
2. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 27 stycznia 2021 roku znak: (...) w ten sposób, że przyznaje K. S. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 8 grudnia 2020 roku do 11 grudnia 2020 roku.

Sygn. akt VI U 85/21

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 stycznia 2021 roku znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. odmówił K. S. prawa do zasiłku macierzyńskiego za okres od 12 grudnia 2020 roku do 10 grudnia 2021 roku. W uzasadnieniu podał, że w okresie kiedy urodziła dziecko nie podlegała dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu.

(decyzja z dnia 26.01.2021 roku – a.r.)

Decyzją z dnia 27 stycznia 2021 roku znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. odmówił K. S. prawa do zasiłku macierzyńskiego za okres od 8 grudnia 2020 roku do 11 grudnia 2020 roku. W uzasadnieniu podał, że w okresie kiedy powstała jej niezdolność do pracy nie podlegała dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu.

(decyzja z dnia 27.01.2021 roku – a.r.)

Od obu powyższych decyzji K. S. wniosła odwołanie wskazując, że w dacie powstania niezdolności do pracy oraz urodzenia dziecka podlegała do ubezpieczenia chorobowego ponieważ opłaciła składki w pełnej wysokości.

(odwołania – k. 1 i k. 1 a.s. VI U 86/21)

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie powtarzając argumentację z zaskarżonych decyzji.

(odpowiedź na odwołanie – k. 3-3v)

Sąd ustalił co następuje:

Odwołująca się prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą pod nazwą K. – K. S.. W związku z prowadzeniem działalności gospodarczej, sama składa deklaracje rozliczeniowe oraz dokonuje samoobliczania i opłaca za siebie składki na ubezpieczenia społeczne, w tym dobrowolne ubezpieczenie chorobowe. **(okoliczności niesporne)**

Odwołująca się podlegała do ubezpieczeń społecznych obowiązkowych od 1 marca 2019 roku. Od tego dnia podlegała też do ubezpieczenia chorobowego dobrowolnego.

(wniosek o poświadczenie ubezpieczenia chorobowego – a.r.)

W dniu 8 stycznia 2021 roku odwołująca się wpłaciła kwotę 609,14 zł tytułem składki na ubezpieczenia społeczne, w tym dobrowolne ubezpieczenie chorobowe.

(potwierdzenie przelewu – k. 18)

Na dzień 31 grudnia 2020 roku na koncie odwołującej figurowała nadpłata 446,31 zł tytułem wpłat na składki na ubezpieczenia społeczne.

(rozliczenie wpłat – k. 16)

Odwołująca się nie złożyła za siebie deklaracji rozliczeniowej za grudzień 2020 roku. W związku z tym organ rentowy utworzył dla niej deklarację rozliczeniową ZUS DRA z urzędu na podstawie deklaracji ubezpieczeniowej za listopad 2020 roku kiedy odwołująca była cały miesiąc niezdolna do pracy. Utworzona z urzędu deklaracja za grudzień 2020 roku przez ZUS przed wydaniem spornych decyzji była deklaracją z zerową podstawą wymiaru składek.

W dniu 28 września 2021 roku organ rentowy utworzył dla odwołującej się kolejną deklarację ZUS DRA z urzędu stanowiącą korektę deklaracji pierwotnie utworzonej. Wykazana została nią należna do opłacenia składka na ubezpieczenia społeczne, w tym chorobowe na grudzień 2020 roku na kwotę 206,99 zł. Taką kwotę ZUS pierwotnie zaliczył na poczet składek na ubezpieczenia społeczne ze składki opłaconej przez odwołującą w dniu 8 stycznia 2021 roku.

W dniu 2 listopada 2021 roku odwołująca złożyła korektę deklaracji za grudzień 2020 roku wykazując należne do zapłacenia składki na ubezpieczenia społeczne, w tym chorobowe na kwotę 246,80 zł.

(stanowisko ZUS – k. 41; ZUS DRA z dnia 28.09.2021 r. – wykaz zaliczenia składki – k.42; ZUS DRA z dnia 02.11.2021 r.)

Odwołująca się była niezdolna do pracy od 30 października 2020 roku do 5 grudnia 2020 roku. Dalej była niezdolna do pracy od 8 grudnia 2020 roku do 11 grudnia 2020 roku. W dniu 12 grudnia 2020 roku odwołująca urodziła dziecko – syna F. S.. Drugi rodzic dziecka nie korzystał z urlopu rodzicielskiego.

(okoliczności niesporne)

W dniu 28 grudnia 2020 roku odwołująca się złożyła do organu rentowego wniosek o przyznanie jej prawa i wypłatę zasiłku macierzyńskiego za okres od 12 grudnia 2020 roku do 11 grudnia 2021 roku.

(zaświadczenie płatnika składek Z-3b i wniosek o zasiłek macierzyński ZAM – a.r.)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, aktach organu rentowego oraz składanych przez strony Autentyczność dokumentów nie była kwestionowana przez strony procesu. Część okoliczności w sprawie nie była sporna. W tej sprawie kwestia rozpoznania Sądu sprowadzała się do

kwestii oceny prawnej zasadności odwołania od obu decyzji ZUS oraz stwierdzenia, czy odwołująca podlegała od ubezpieczenia chorobowego.

Sąd wskazuje na niespójność stanowiska ZUS odnośnie okoliczności faktycznych stojących u podstawy wydania zaskarżonych decyzji. W pierwszej kolejności ZUS wskazywał, że przed wydaniem decyzji utworzono dla odwołującej deklarację za grudzień 2020 roku na podstawie deklaracji za listopad 2020 roku – deklaracji zerowej. Następnie wskazał, że została utworzona deklaracja z urzędu na kwotę należnych składek 206,99 zł. Sąd ustalił, że ta druga deklaracja została utworzona dopiero w dacie 28 września 2021 roku czyli już po wydaniu decyzji. Ponadto organ rentowy nie udzielił odpowiedzi odnośnie tego czy odwołująca lub jej pełnomocnik składali korekty deklaracji zerowej za grudzień 2020 roku, która to jak sam ZUS wskazywał została utworzona dla odwołującej.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołania od obu decyzji podlegały uwzględnieniu w całości.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (dalej jako ustawa zasiłkowa) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Natomiast zgodnie z art. 29 ust. 1 pkt 1 ustawy zasiłek macierzyński przysługuje ubezpieczonej, która w okresie ubezpieczenia chorobowego albo w okresie urlopu wychowawczego urodziła dziecko.

Powyższe oznacza, że aby odwołująca się miała prawo do obu zasiłków czyli chorobowego i macierzyńskiego w momencie powstania zdarzenia ubezpieczeniowego musi podlegać do ubezpieczenia chorobowego. Organ rentowy w obu decyzjach wskazał, że odwołująca nie podlegała dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od 6 grudnia 2020 roku jak wynika ze stanowiska ZUS prezentowanego w toku postępowania. Podstawą do uznania, że odwołująca się nie podlegała dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu było niezłożenie przez odwołującą deklaracji rozliczeniowej ZUS DRA za grudzień 2020 roku i utworzenie tej deklaracji z urzędu na podstawie deklaracji za listopad 2020 roku.

Zgodnie z art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (dalej jako ustawa systemowa) płatnik składek przesyła w tym samym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłaca składki za dany miesiąc, z zastrzeżeniem ust. 1a, 2a i 2b, nie później niż do 10 dnia następnego miesiąca - dla osób fizycznych opłacających składkę wyłącznie za siebie.

Natomiast zgodnie z art. 48 ust. 1 i 2 ustawy systemowej jeżeli płatnik składek nie złoży w terminie deklaracji rozliczeniowej, nie będąc z tego obowiązku zwolniony, Zakład dokonuje wymiaru składek z urzędu w wysokości wynikającej z ostatnio złożonej deklaracji rozliczeniowej, bez uwzględnienia wypłaconych zasiłków oraz zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych, zawiadamiając o tym płatnika. Jeżeli po wymierzeniu składek z urzędu płatnik składek złoży deklarację rozliczeniową, Zakład koryguje wymiar składek do wysokości wynikającej ze złożonej deklaracji rozliczeniowej, z uwzględnieniem wykazanych w deklaracji zasiłków oraz zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych.

Przenosząc powyższe na grunt tej sprawy Sąd wskazuje, że ZUS miał prawo dokonać utworzenia deklaracji za grudzień 2020 roku z urzędu na podstawie deklaracji wykazującej zerową należność składek, na podstawie deklaracji za listopad 2020 roku. Odwołująca się nie złożyła, przed wydaniem zaskarżonych decyzji żadnej deklaracji korygującej, co nie było kwestionowane przez żadną ze stron. Należy jednak wskazać, że niezłożenie deklaracji rozliczeniowej za grudzień 2020 roku nie spowodowało w realiach tej sprawy niezaliczenia składek na ubezpieczenia społeczne, w tym dobrowolne ubezpieczenie chorobowego ze składki wpłaconej 8 stycznia 2021 roku przez odwołującą.

Ze stanowiska ZUS wynika, że odwołująca powinna się opłacić składkę za 2 dni w grudniu 2020 roku i w takim zakresie złożyć deklarację rozliczeniową. Niesporne jest, że tego nie zrobiła, natomiast ZUS i tak mimo tego zaliczył kwotę 206,99 zł na ubezpieczenia społeczne, w tym dobrowolne ubezpieczenie chorobowe. W dniu 28 września 2021 roku ZUS utworzył po raz kolejny korektę deklaracji ZUS DRA za grudzień 2020 roku wykazując dokładnie taką należność jaka powinna być opłacona. Oznacza, to że ZUS sam zaliczył na ubezpieczenia społeczne, w tym chorobowe dokładnie

taką kwotę jaką wskazywał pierwotnie jako zaliczoną. Tak więc biorąc pod uwagę stan sprawy w momencie zamknięcia rozprawy należy wskazać, że za grudzień 2020 roku nie jest już złożona deklaracja z zerową podstawą wymiaru składek, ale miała miejsce korekta – z urzędu przez ZUS 28 września 2021 roku oraz przez odwołującą 2 listopada 2021 roku. Ostatecznie odwołująca wykazała należne do opłacenia składki na ubezpieczenia społeczne w kwocie 246,80 zł za grudzień 2020 roku. Odwołująca w dniu 8 stycznia 2021 roku wpłaciła kwotę 609,14 zł tytułem składek na ubezpieczenia społeczne czyli kwotę wystarczającą na pokrycie należności składek na ubezpieczenia społeczne, w tym chorobowe w całości. Należy jednocześnie wskazać, że za dwa dni odwołująca według stanowiska ZUS powinna zapłacić składkę od podstawy 50,32 zł, a składka na ubezpieczenia społeczne wynosiłaby 0,32 zł. Wobec czego nawet na takiej podstawie należy uznać, że składka za grudzień 2020 roku została opłacona w terminie i we właściwej wysokości. Wyłącznie odwołującej z ubezpieczenia chorobowego od 6 grudnia 2020 roku nie miało podstaw ani prawnych, ani faktycznych. Wobec czego Sąd stwierdził, że odwołująca podlegała dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od 1 marca 2019 roku do 12 grudnia 2020 roku kiedy to urodziła dziecko i rozpoczęła korzystanie z urlopu macierzyńskiego. Składka za grudzień 2020 roku została w sposób prawidłowy opłacona.

Reasumując odwołująca podlegała do ubezpieczenia chorobowego w dniu powstania niezdolności do pracy od 8 grudnia 2020 roku oraz w dniu urodzenia dziecka czyli 12 grudnia 2020 roku. Powoduje to, że odwołująca ma prawo do zasiłku chorobowego za okres od 8 grudnia 2020 roku do 11 grudnia 2020 roku oraz zasiłku macierzyńskiego od 12 grudnia 2020 roku do 10 grudnia 2021 roku.

Mając na względzie powyższe orzeczono jak w sentencji wyroku.

z/ (...)